

Cuvântarea

P. Sf. Episcop Grigorie ținută în catedrala
din Arad, la 1 Decembrie 1927.

Precum creștinii din vechime se înflăcărau de realitățile spirituale ale timpului lor, așa de înflăcărat sunt eu azi de realitățile vieții noastre naționale.

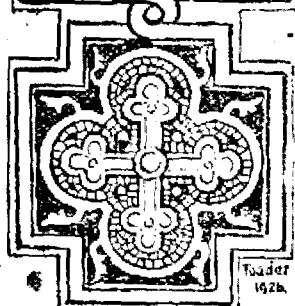
Căci un răsărit de soare mândru este viața noastră de azi atât pe teren religios cât și național-cultural. Până mai înainte cu nouă ani nu era așa. Căci soarele, ce e drept, apărea pe cerul nemărginit, dar nu și pentru noi Români din Ardeal, Bănat, Crișana și Maramurăș. Dar azi soarele apare luminos și pentru noi; azi nu mai vorbim de visuri risipite, ci de realizări durabile; azi nu mai pomenim de nădejdi vestejite, ci de înfăptuiri laudabile. Azi, ținta luminoasă a idealurilor noastre sufletești se desprinde falnic pe urma unui trecut de sbucium și de lupte.

Evocând în aceste clipe, marele eveniment al adunării dela Alba-Iulia din 1 Dec. 1918, cu pietate ne aducem aminte de luptele noastre seculare, dar în acelaș timp slăvim și vitejia soldatului român înveșnicită prin marele și fericitul Rerge Ferdinand I.

Ca biserică însă prăznuind acest mare eveniment, preamărim și dreptatea ce ni s'a făcut nouă pentru că am fost temători de Dumnezeu. Zice prorocul Malechi: „Și va răsări vouă celor ce vă temeți de numele meu, soarele dreptății“ (4 v. 2). Dreptatea Domnului s'a coborât asupra noastră: rămâne deci să ne temem și în viitor de Atotputernicul Dumnezeu, care ni-a dăruit o singură țară și o singură biserică. Țara e biserică provizorie, iar biserică e țară vecinică. Biserica are o sferă mai vastă, decât țara, dar au acelaș centru: Dumnezeu; acelaș interes: adevărul și dreptatea. Biserica și țara sunt adânc săpate în conștiința adevăratului creștin și cetățean.

Deci noi ca adevărați cetățeni și creștini avem datoria să păzim cu sfințenie așezămintele ocrotite de Providența divină. Români de pretutinde-ni, în aceste clipe mărețe nu pot avea alt gând decât al adevăratei înfrățiri. „Frăție și iar frăție“, strigă biserică noastră către toți, căci zice Psalmistul: „iată acum ce este bun, sau ce este frumos, fără numai a locui frații împreună“.

Pentru frăție se roagă biserică noastră azi. Precum odinioară când conducătorii Atenienilor vedeau oare-care lăncezeală în popor, strigau cuvântul: „Maraton“ și atunci toată lumea era

1927.

mai însuflețită, căci Maratonul însemna biruința asupra inamicilor, așa zic eu azi cuvintele: *România Mare*, spre a nu uita niciodată jertfele împreunate cu făurirea ei

Amin.

Noul Regim al Cultelor.

Din zărele din Capitală aflăm că zilele acestea se va depune proiectul de lege pentru Regimul Cultelor. Între diferitele articole ale acestui proiect, unul dintre cele mai importante, care interesează de aproape și Biserica noastră, este cel privitor la regulamentul situației averilor bisericesti în cazul trecerilor în masă la altă confesiune. Prin urmare nu ne putem imagina ca la legiferarea acestei chestiuni să nu se țină seamă în prima linie de vederile și interesele Bisericii noastre. Ziarul „Adevărul” No. 13471 din 16 I c. arată că părerile cercurilor conducătoare ale Mitropoliei noastre în această privință sunt următoarele:

Dacă credincioșii unei confesiuni sunt liberi să treacă la alt cult, a. e. eaș libertate trebuie introdusă în legislația noastră și în ceea ce privește împărțirea averii bisericesti. Credincioșii au dreptul să dispună de averea care le aparține. Afară de argumentația principială, însăși practica lucrurilor împinge spre o împărțire a averilor bisericesti în cazurile despre care este vorba, căci este inadmisibil ca masa credincioșilor trecuți să rămână fără biserică, iar biserică existentă, clădită din contribuția publică să stea pustie. Căci după cum o biserică nu poate să existe fără credincioși, tot astfel credincioșii nu pot renunța la o biserică, care le aparține, chiar în cazul când trec la alt cult.

Intențiunea-dlui Ministru Al. Lapedatu de a supune cazurile concrete justiției este bună. Totuși soluția aceasta nu este completă dacă nu se vor fixa în lege și normele călăuzitoare pentru judecarea diferitelor cazuri. Trebuie să li se dea magistraților puțința unei judecăți mai concrete, căci altcum este greu de stabilit cui revine averea bisericască, când trece o minoritate, sau majoritatea, sau chiar și când indivizi singuratici își pretind drepturile asupra averii.

Noi așteptăm dela noua lege și repararea multelor nedreptăți, cari veacuri de rândul s'au comis față de Biserica noastră.

N. P.

Sfințirea bisericii din Prevăleni. Vizitația parohiei Basarabasa.

Pr. Sf. Sa Episcopul Eparhiei Dr. Grigorie Gh. Comșa s'a întors dela București, Joi seara, în 17 Noembrie a. c. iar Sâmbătă în 10 Noembrie a. c. înainte de amiază a plecat la Prevăleni, însoțit de cons. referent *Mihailu Păcășianu* și diaconul *Ignatie Raica*,

A grăbit să îplinească dorința credincioșilor de a le sfinți biserica care au ridicat-o aproape numai din puterile lor proprii. A fost o călătorie de 5½ ore cu motorul — destul de obositoare, dar interesantă, mai ales dela Șebiş, când am intrat între dealuri. Pe vârful dealurilor se vedea deja zăpada, iar jos la poala dealurilor toamna a alungat și ultimile rămășițe de verdeață învălind atmosfera într'o ceață posomorâtă. Pare că văile și dea urile acestea cu toată podoaba și varietatea lor te apropie mai mult de Dumnezeu.

Ele ne arată atotputernicia lui Dumnezeu și nimicnicia omenească și pare că ne strigă: „Fii smerit înaintea lui Dumnezeu!”.

La gara din Hălmagiu, Pr. Sf. Sa a fost întâmpinat de mai mulți fruntași intelectuali și țărani în frunte cu diaconul *Enea Joldea* și cu învățătorul director *Vidu* care prin cuvinte călduroase i-a oferit un frumos buchet de flori în semn de iubire, profundă venerațiune și recunoștință.

La orele 5.15 am sosit la *Vașa de jos*, un loc balnear și centru industrial. Aici Pr. Sf. Sa a fost întâmpinat de primpretorele *Aurel Piso* și de protopopul *Cornel Laza* fiind de față și alții preoți precum și notarul *Amos Turucu* și alți intelectuali și țărani.

Peste noapte am rămas în *Vașa de jos*. Pr. Sf. Sa la di nolar *Amos Turucu*, iar suita Pr. Sf. Sale împreună cu protopopul *Cornel Lazar*, în edificiul sanatorului.

D-l notar a binevoit a da o cină în onoarea Pr. Sf. Sale.

Duminecă dimineața în 20 Noembrie a. c. am plecat cu 4 trăsuri la *Prevăleni*. Mai înainte ploase, drumul era greu, caii mergeau mai mult la pas. Trebuia să fim cu băgare de seamă pentru că drumurile sunt înguste și omul ușor se poate resturna cu trăsura în adâncime.

Dela *Vașa de jos* până la *Prevăleni* conduce o vale îngustă, în care apa se urcă de multeori la o înălțime de 3 metri și atunci nu se mai poate comunica cu trăsura. Alt drum cu trăsura nu este. Omul însă poate merge pedestru pe marginea văii. Așa se poate explica, că o depărtare de 4 km dela *Vașa de jos* până la *Prevăleni* am putut-o percurge cu trăsura numai în curs de o oră.

La intrarea în comună a ieșit într-o întâmplinare Pr. Sf. Sale primarul comunel înconjurat de o mare mulțime de popor și un grup de vre-o 15 călăreți. Durduitura treasurilor, care a produs un puternic ecou de-a lungul dealurilor, a semnalat, că parohia *Prevăleni* a îmbrăcat haină de sârbătoare și că așteaptă cu multă dragoste pe capul încoronat al Bisericii pe bunul lor Arhiepăstor.

La orele 9 a. m. se începe serviciului sfințirii bisericii după care a urmat sf. liturghie oficiată cu un fast impunător de Pr. Sf. Sa. asistat de cons. ref. *Mihailu Păcășianu* protopopul *Cornel Lazar*, preoți:

Amos Florea, din Prevăleni, Nicolae Florea din Rîșca (arhidieceză) Ioan Ștefa din Steia, Leontin Miculița din Rîșcullita, Alexandru Fugătă adm. protopopesc în Brad, Ioan Petrișor din Ocișor, Vasile Giurgiu din Ociu, Victor Uscatescu din Leașa Toma Florea, din Tomesti, și diaconul Ignatie Raica.

Răspunsurile la serviciul divin le-a dat corul bisericesc instruit de preotul local Amos Florea.

În asistență am remarcat pe primpretorele Aurel Pio, notarul Amos Turucu, preotul Ioan Șipoș, din Luncă și Ioan Mihuțiu din Cărăstău, Ioan Richter șeful de gară din Vața de jos, Alexandru Sigismund directorul firmei Arad-Brad, Grossz Edmund directorul firmei „Victoria, notarul Nicolae Băcă cu doamna din Baia de Criș, inv. Alexandru Florea din Cărăstău cu doamna, doamna Dogean inv. pensionată, doamna Ileana Richter, domnișoarele Constanța Turucu și Elena Donath, Doamnele preotese: Petrișor, Mihuț, Măluța Florea din Rîșca și Florea din Tomesti, doamna văr. Oncu.

În cursul sf. liturghii, candidatul de preot Romul Chiș a fost hirotonit iar u diacon, iar candidatul de preot Petru Mișcuța, intru presbiter duhovnic.

Aceste hirotoniri au făcut asupra poporului o adâncă impresiune ridicând fastul zilei și bucuria poporului.

La priceasnă, preotul local Amos Florea, pășind înaintea sf. Altar, în cuvinte bine știute și elogioase mulțumește Pr. Sf. Sale în numele său și al poporului pentru că le-a împlinit dorința sfințindu-le biserica. Urează Pr. Sf. Sale mulți fericiți ani. Ultimele cuvinte sunt acoperite de ovațiunile entusiaste ale poporului.

Preotul arată, că parohia Prevăleni numără 172 familii cu 850 suflete ortodoxe române. Concubini sunt 14. Sectari nu sunt. În anul 1926 s'a înființat societatea „Sf. Gheorghe“ a cărei membrii au înființat corul bisericesc. Parohia are un fond al milnelor de Lei 30000 din care se ajută cei lipsiți și neputincioși. Poporul e fericit că poate de acum înainte să laude pe Dumnezeu în biserica nouă, care s'a ridicat din jertfa credinței și dragostei poporului.

Din spusele preotului constatăm cu bucurie că e mare numărul acelor credincioși cari s'au distins prin ajutoare speciale pentru procurarea obiectelor și vestimentelor necesare bisericii iar alții au contribuit cu munca lor la împodobirea bisericii. Astfel doamna Nina Gurban a făcut ornamentația cu flori la ușile sf. Altar Gligor Gligorle econom a lucrat chivotul. Costea Tabaleu econom a lucrat din lemn un sfeșnic și crucile de pe sf. prestol. Preotul Amos Florea și tinerele societății „Sf. Gheorghe“ au văpsit cu motive sf. Altar și biserica.

După ce preotul a sfârșit cu darea de seamă, — Pr. Sf. Sa a ținut o înălțătoare predică despre biserica, ca așezământ Dumnezeesc și mijloacele ei de mântuire laudând zelul preotului Amos Florea și jertfa po-

porului, care poate servi de bună bildă și altor credincioși din alte comune.

Serviciul divin se încheie cu sărutarea sf. cruci și împărțirea anaferei.

La orele 2 p. m. a fost un banchet în locuința preotului (fostă școală confesională) Sub durata banchetului a cântat corul bisericesc condus de preotul Amos Florea.

Primpretorele Aurel Piso toastează pentru M. Sa Regele, pentru Regentă și pentru guvern.

Protopopul Cornel Lazar și Păr. Fugătă adm. protopopesc în Brad pentru Pr. Sf. Sa Episcopul. Pr. Vasile Giurgiu pentru cons. ref. Mihail Pacățian, etc.

La orele 3 jum. Pr. Sf. Sa părăsește comuna Prevăleni între uralele însoțite ale poporului.

La Basarabasa

Dela Prevăleni trecem la Basarabasa. Această parohie mică numără abia 480 suflete ortodoxe române. E situată în poala dealului între Prevăleni și Vața de jos. Biserica construită din lemn e zidită sus pe deal și din depărtare are un aspect frumos. Pereții din lăuntru toți sunt pictați cu tipuri din Testamentul vechiu și Nost nou din anul 1810. O mică sf. Scriptură pusă la vederea credincioșilor.

Poporul e bun, dar sărac locuind în case foarte modeste.

Parohia e administrată de preotul Victor Uscatescu din Leașa. Administrarea acestei parohii din cauza grelei comunicații-e foarte anevoioasă, precum anevoioasă a fost și urcarea noastră pe deal prin vină până la biserica: în jurul bisericii se afla cimitirul. Poporul în frunte cu preotul V. Uscatescu întâmpină pe Pr. Sf. Sa înaintea ușii bisericii.

Se oficiază un mic serviciu religios, după care preotul administrator face o scurtă dare de seamă asupra situației parohiei. Urmează predica Pr. Sf. Sale plină de învățături folositoare care a făcut asupra poporului adâncă impresiune.

Serviciul religios se încheie cu citirea rugăciunii pentru iertarea păcatelor și distribuirea mai multor broșuri din biblioteca Creștinului ortodox.

După ieșire din sf. biserică, Pr. Sf. Sa se întreține cu poporul dându-i povești și îndrumări spre marea lui mângăiere și bucurie.

La orele 4.30 părăsim comuna Basarabasa și după orele 5 p. m. ajungem la Vața de jos. Aici odihnim puțin.

La cină suntem oaspeții simpaticului notar Amos Turucu. Cu trenul de 12 ore la miezul nopții plecăm spre Arad, unde sosim Luni dimineața la orele 6.

A fost o cale lungă și oboseitoare. Am văzut comune și popor sărac, dar bun și cu suflet creștinesc, gata de mari jertfe pentru credință. Viața preoției a concrescut cu viața poporului și muncește și ea din greu alături de popor și pentru popor.

Din activitatea practică a Academiei Teologice din Arad.

Predică

rostită în capela penitenciarului din Arad la 30/X. 1927.

de Mihail Morgovan stud. teolog

„Veniti către mine cei osteniți și înșărcinați și eu vă voi odihni pe voi.“*)

Iubiții mei frați!

Aceste cuvinte mărețe sunt isvorâte din căldura mare a inimii Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos. El s'a pogorât pe pământ ca să ne ridice în cer, El s'a umilit pe sine luând chip de om, ca să poată păstra în ~~noi~~ neschimbat chipul lui Dumnezeu și s'a dat pe sine morții, ca să ne câștige vieții. Și ce înjosire a mărimii Sale Dumnezeuști, lăsându-se dus spre judecată înaintea oamenilor pe cari însuși i-a făcut, lăsându-se scuipat în față și palmuit peste obraz de măturile mincinoase ale vremii, care nu căutau dreptate ci puna plină de galbeni a stăpânilor servili...

Omul, acest vierme al pământului pironeste'n cuie alături de tâlhari, pe Domnul vieții și al morții, iar El, care într-o singură clipă putea să scufunde întreg pământul; nu-l blastă măci se roagă pentru ei zicând: „Părinte iartă-le lor că nu știu ce fac.“**)

Iată pe scurt iubitorilor, icoana durerii și a nedreptății celei mari ce a putut cândva să fie, iată cu ce și cum au știut răsplăti oamenii aceleia, care și-a dat toate și s'a dat chiar pe sine, pentru mântuirea lor. Dar să ne întrebăm pentru ce i-s-au făcut Domnului acestea toate? Pentru că a zis: Eu sunt calea, adevărul și viața, da? Nu iubitorilor pentru că a zis că este, ci pentru că într'adevăr a fost: lumina lumii, calea, adevărul și viața, dar mai ales fiindcă n'a fost ca și Varava plin de păcat, ură și răutate... Și fiindcă a fost, oamenii naveau inimă în care să fi putut El încapa; nu, căci în inima oamenilor, eu greu și rareori pătrunde adevărul și dreptatea, căci ei nu o înțeleg, pentru că nu-i înțeleg isvorul. Isvorul de apă vie neseacă, care este Cristos cel răstignit. Cel care le-a zis: Invățați de la mine căci sunt blând și smerit cu inima.“***)

E mare deosebirea după cum vedem, între ceea ce zice El și ceea ce zic oamenii, între ceea ce a făcut El odinioară și fac oamenii tuturor timpurilor. Au fost și poate sunt și astăzi între oameni ființe nobile, care și-ar jertfi totul ce au mai scump, ba chiar și viața numai să poată călca pe urmele lui Isus. Insa cei mai mulți nu vreau să înțeleagă că: „Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot grațul ce ese din gura lui Dumnezeu.“****) Nu vreau să audă, ci ca și într'un

cuptor de foc în această lume, sunt goniti de o poftă nebuună fără de margini, de pofta averilor; care le macină puterile, le orbesc vederea, le întunecă mintea și îl face din miel lupi și-i face din fil al lui Dumnezeu filii ai diavolului, filii materiei...

Iubiții mei frați!

„Luptă e viața omului pe acest pământ.“*) zice dreptul Iov. Mare și grea luptă și mulți eroi cad jertfe pe valorile ei furtunoase. Poate mulți dintre noi suntem îndreptățiți în această viață, poate mulți sunt jertfele și eroii ei, dar faptul acesta nu trebuie să ne înspăimânte, să ne descurajeze și să ne facă să ne credem pierduți pentru totdeauna; nu căci bunul Isus ne chiamă la sine pe toți. El nu poate și nici nu face deocamdată deosebire între bogat și sărac, între frumos și urât, între bun și rău. Ci toți deopotrivă suntem filii săi iubiți, pentru răscumpărarea cărora a murit pe cruce, sfințindu-o cu sângele-l scump.**)

„Împărăția mea nu este pe lumea aceasta.“***) zice El. Nu iubitorilor împărăția lui, a iubitorilor vecinice, nu este în lumea noastră a urei, a materiei vremelnice. Pacea, blândețea, bunătatea și iertarea pe care ni le-a dat ca dar, trebuie să le primim. Să deschidem larg porțile sufletului nostru păcănit și curățindu-l, să gătim locaș vrednic mirelui ceresc, lui Cristos care zice: „Iată eu sunt la ușă și bat; dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa, Eu voi intra în ea.“****)

Grijiți dar nu vă înfricoșați! El stă la ușa sufletului vostru, așteaptă intrarea dar nu intră, căci nu silește pe nimeni... Deschideți dar cu încredere și cu smerenie adâncă porțile, frângeți-le zăvoarele și atunci, numul atunci veți simți ceva vibrând înăuntrul vostru la cuvintele mângâietoare că: „N'a venit să piardă suflete de oameni ci să le scape pe ele.“****) Că n'a venit să piardă sufletele celor ce au greșit reese clar și din cuvintele puse în gura prorocului; „Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu.“*****) Iar pentru această bunătate nemărginită, nu cere dela noi decât frângerea inimii, părerea de rău, și fegăduință solemnă, că intrucât ne va sta în putere nu vom mai păcătui. El ne iartă, după cum a iertat și pe tinăra care o viață întreagă - gândiți-vă bine o viață întreagă - a petrecut-o în cele mai grele păcate, în cele mai mari desfrânări. Dar ea, a avut credință de stâncă în puterea divină a Mântuitorului și speranță neclintită în nemărginita Sa bunătate, prin care trebuia să ierte și a iertat-o zicându-i: „Multe păcate și-se vor ierta pentru că ai iubit mult“,*****) iar ea în semn de recunoștință i-a unspicioarele cu mir

*) Mateiu 11, 28.

**) Luca 23, 34.

***) Mateiu 11, 29.

****) Mateiu 4, 4.

*) Iov 7, 1.

**) Ioan 18, 26.

***) Apocalipsa 3, 20.

****) 9, 54.

*****) Ezechiel 18, 32.

*****) Luca 7, 47.

și le-a șters cu părul de mătăasă a capului ei și și-a sărutat înr'una. Iată cum s'a unilit, cum și-a manifestat ea căința, cum și-a deschis inima conform cuvintelor: „Înainte de Dumnezeu deschideți inima ta; Lui arată-i ranele tale și dela El așteaptă vindecare căci și când îți faci mărturisirea întru tăcere el știe toate.“*

Poate pe mulți dintre noi ne-a lovit soarta prea crud, fără de vină; dar noi, noi iubitorilor nu putem ști nici străbate adâncimea și măreția tainelor și a planurilor lui Dumnezeu. Nu mă îndoiesc, veți fi auzit mulți despre încercarea la care a fost supus dreptul lov în privința țării credinței sale,

El, omul putred de bogat, cu fete multe și feciori, cu cântece și jocuri pline de voie bună, ajunge alături de animale, aruncat fiind pe o grămadă de gunoie; căci venind furii îi omoară servitorii și îi răpesc cirezile de boi. Foc căzut din cer îi mistuie turmele de oi, iar feciorii și fetele îi sunt acoperite sub dărâmurile casei prăbușite de vânturi năprasnice. Insuș el, lov cel drept, care nici o singură dată în viața lui nu s'a abătut dela calea cea bună a Domnului, se umple peste tot corpul de bube veninoase, pline de puroiuri și nu e nici o milă. E lăpădat de oameni pe gunoarele dela marginea satului și numai câinii îi mai cercetau și-l mângăiau lingându-i ranele. El e gonit de către toți și nimeni... nimeni din această lume nu vine, să-l cerceteze la rău precum îl căutau poate chiar prea mulți, când avea ce da, gurilor celor lacome.

Inch puști-vă! pe lângă durerile cauzate de pierderea averii materiale și sufletești, avea să rabde și durerile cărții sale putrezite și dojana prietenilor nepricepători. Ba vine și femela sa, care uitase repede de toate bunătățile avute înainte și-l îndeamnă pe lov, să blasteme pe Dumnezeu care i-a făcut, care i-a dat ferichrea și care acum i-o luase, dându-i în schimb să guste până la fund din cupa amarăciunilor. Amară soartă și triste mângăeri!... Inșă el, nu-L blastămă, ci dojenește pe femela în care întrevede chipul Evei, care a dus la neascultere pe Adam și printrinsul întreg neamul omenesc, subjugându-l suferinții, diavolului și morții. El n'a blastămat când eră fericit — cum face lumea mare și mică de astăzi, — căci era mulțumit cu soarta și nu cerea mai mult. Dar nu-L blastămă nici în starea de plâns în care se află, căci se simțeste nevinovat. El crede, crede cu tărie că Domnul care a luat, are puterea și bunătatea să dea și înapoi și de aceia exclamă cu inimă curată: „Domnul a dat, Domnul a luat, fie numele Domnului binecuvântat“**

Iubiții mei frații!

Am văzut încă dela început de-o parte nemărginita bunătate a Domnului, care S'a dat pe sine morții, iar pe de alta nemărginita răutate a oamenilor, cari

*) pr' Hanzu „Taina Pocăinței“ pag. 14.

**) lov 1. 21.

și-au aruncat în brațele ei. Pentru aceasta? pentru că El nu numai a spus vorbe frumoase, ci a și făcut ceea ce a zis; dar mai ales pentru că le cerea și lor să facă asemenea, să nu caute numai la trup care este trecător, ci să hrănească și sufletul care nu pierie niciodată... Le-a cerut lor și ne cere și moșuă: „Să iubim pe vrăjmașii noștri,“ precum Ia iubit El, căci s'a pogorât din tronul măririi Sale cerești pentru ei. „Să binecuvântăm pe cel ce ne blastămă“, cum a făcut El când era spânzurat pe lemnul crucii. „Să facem bine celor ce ne fac rău“, precum a făcut-o tot El, când s'a pogorât în iad, frângând cătușele morții și stergând zapisul lui Adam. Am văzut că n'a venit să piardă pe cei păcătoși — ori cât de mari să fie ei, — ci să dea puțința de mântuire celor ce le pare rău și se îndreptează cum a făcut tinăra desfrânată și precum putem face și noi iubitorilor. Am mai văzut cum a fost cercat dreptul lov și cum a înfruntat cu bărbăție ispitele. Inșă dacă ei, care niciodată n'a vătămât pe Dumnezeu și nimănui n'a făcut nici un rău, a fost supus ispitei atât de mare a diavolului; cu atât mai mult vom fi supuș noi, cari ne-am depărtat foarte mult de calea cea dreaptă a Domnului. Deci dacă mulți dintre noi avem croită soarta — credem noi — cam rea, să ne gândim bine, poate e o cercare a Domnului și să le răbdăm toate cu bărbăție ca și lov. Să nu-L blastămăm în fiecare clipă și să ne reținem dela păcate căci: „Cel ce scoate din sine spini și ciulini netrăbnic este și aproape de blastăm, al cărui sfârșit este arderea“**) dacă nu se căește.

Fraților, Cristos vă în deamnă zicând: sițiți-vă până nu e târziu! Luați o hotărâre, începeți de acum o viață nouă și vă păstrați sufletul curat inșă grjiți; căci peste mil de ispite este stăpân unul... unul, „care nu doarme, ci ca un leu răcnind umbă căutând pe cine să înghită“**) E diavolul, care ne-a dus pe mulți acolo unde suntem astăzi dar nu vă temeți; căci avem de partea noastră pe Domnul, care nu ne va lăsa, ci ne va iertă dacă promitem că ne îndreptăm. Ascultați pe Cristos și priviți înăuntru vostru și veți simți că în carnea și oasele voastre — ca și 'ntro cenșă ce trece, — e ascunsă o scânteie Dumnezească, e sufletul vostru. Faceți această scânteie să se aprindă, să devie un foc mare și sfânt al dragostei, al păcii și al bucuriei.

Ori nici după ce am văzut, nu aveți încredere deplină în bunătatea absolută a lui Dumnezeu, sau vă credeți apăsați de prea multe și prea grele păcate? Credeți că nu se pot iertă?. Să nu fie! Nu, căci nu este alt izvor plin de bunătăți ca El și nimeni nu iartă precum iartă El. Voi nu, nu sunteți pierduți, sunteți tot fil al lui Cristos și frați ai noștri. Veniți, căci nimeni nu vă chiamă cu atâta ardoare pe voi cel osteniți cu trupul și sufletul cum vă chiamă dă-

*) (Ebrei 6. 8.

**) I. Petru 5, 8.

sul. Nu stați pe gânduri, căci corpul vă e obosit și trudit. „Fiți gata că ceasul în care nu gândiți ful omului va veni,*) să judece pe cei ce au greșit, dar nu se îndreaptă“. Trupul vi-se va preface în țărână dar sufletul; sufletul care este luat din Dumnezeu, se va supune judecării celei din urmă, spre a-și da seama de faptele sale.

Incercați zilnic până când sunteți încă în această viață și smulgeți orice buruiănă răutăcioasă, orice răutate să încolțească în voi, în inima și sufletul vostru. Prefaceți-vă în ogorul roditor al cuvântului D-zeu ce vi-se dăruiește din belșug; încălziți acest cuvânt și-l faceți să încolțească, ca apoi crescând tot mai mult și mai mult, să li puteți culege roadele binefăcătoare. Să puteți eși de aici oamenii noi, renăscuți și înviorați de duhul blândetei, curățeniei și bunătății lui Cristos. Veți putea începe o viață nouă, de adevărată pregătire pentru viața netrecătoare, nutritoare de speranțe și aducătoare de mântuire.

Priviți cu încredere spre crucea, pe care cule au străbătut preasfântul corp adus jertfă pentru lertarea păcatelor noastre. Desbrăcați-vă de tot ce-i rău, lăpădați grijile lumii acesteia, cari poate pe mulți vă dus aproape de prăpastie. Luați crucea lui Cristos pe umerii voștri obosiți și însărcinați. Urmați calea lui, ascultați-l cuvintele lui și vă iubiți unul pe altul precum și El ne-a iubit pe noi. Purtați cu nădejdea ter-tării celece vă apasă în această lume, — precum a suferit Domnul și lov — fără să cârțiți. Rugați-vă neîncetat și așteptați ceasul mântuirii, precum l-a așteptat desfrânata și nu încetați în bărbăția voastră a cere dela Domnul, în semu de supunere: „Hrănește-mă Doamne cu pâine lacrimilor și mă adapă cu lacrimi întră măsură.“**)

Veniți să ne căim de toate cele făcute — ca și necredinciosul, care o viață întregă a batjocorit pe Domnul nostru Is. Cristos și crucea lui — și să zicem și noi cu El, celui ce ne chiamă neconținut:

„Păraiele mele de lacrimi toate curg către Tine, pentru Tine arde și lacrima inimii mele, revină-mi Dumnezeu necunoscut, durerea mea și ultima mea fericire.“***)

Veniți căci vă chiem în numele Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh acum și pururea și în vecl vecilor Amin.

Baptiștii răpesc fetele țărănilor.

Citim în Telegraful Român

Dintr'un raport al primarului din Cetatea de baltă (județul Târnava mică) către prefectura județului, aflu următoarele (citez din cuvânt în cuvânt):

*) Mateu 24, 44.

**) Ps. 75, 6.

***) Nietrche, în „Hristos și ziaja omenească de F. Foester pag. 180.

„În ziua de 18 Noemvrie a. c., în comuna Cetatea de baltă, s'au prezentat fără nici-o veste 3 bărbați necunoscuți și pe furis, cu șoapte, invitau lumea într'o casă, să audă și să vadă minuni... la această invitație s'au și dus câțiva curioși, îndeosebi femei și fete.

„Pocăiții aceștia însă n'au făcut altă minune decât după ce și-au gătat poveștile, s'au dat printră femei și fete și cu multe șopteli au amețit capul la 2 fetișcane de 16 ani, cele mai frumoase din sat, Ana Coțop I. Niculță și Gherica Tătar I. Nicolae, și le-au făcut să-i petreacă până în Boian.

„Aici ear au intrat ca hoții peste pârliar și ear chemau lumea la minuni... Firește, nefiind timpul lucrului, au avut și aici câțiva ascultători. Aici unul din șarlatanii credinții, după câteva borbolosele a început a se holba cătra cei adunați și a se schimonosi în fel și formă, încât una din fetele din Cetatea de baltă, îngrozită de asemenea schimonoseli, a căzut la pământ leșinată.

„Șarlatanul „pocăit“ atunci a strigat cât îl lua gura: „lăsați-o că ~~noam~~ lasă din din ea diavolul, băgat de preoți, și intră Duhul sfânt chemat de noi“...

„După câteva minute, abia trezită cu apă rece, fata a dat să lasă îngrozită și schimbată la față; dar șarlatanul a prins-o de mână și a zis: „de acum vei rămânea cu noi, că ai devenit sora noastră“..

„Fetele însă cu groază se smulgiu din mâinile lor și cereau să fie lăsate acasă. Atunci apoi au cedat și au zis, că vor merge împreună ear la Cetatea de baltă.

„Astfel au plecat spre Cetatea de baltă, dar azi e a 5-a zi, și fetele noastre n'au mai ajuns acasă.

„Părinții fetelor îmi cer mie (primarului) socoteală pentru fete: dar, M. On. Die Prefect. eu nu-s vinovat, că nimic n'am știut de ei când au fost în sat.

„Vă rog și binevoii a da ordin jandarmilor să-i caute; că dacă nu, bărbații a căror fete au pierit, amenință că își omoară femeile de ce s'au dus cu fetele la hoții și șarlatanii, cari vin pe furis și le batjocoresc femeile și fetele cu astfel de crime.

„Cine mai poate spăla rușinea, ce plutește acum asupra lor, deși poate că ele sânt nevinovate, căci au fost seduse și răpite cu forță“.

Mulțumită publică

Societatea națională Crucea Roșie a României, își ținea de plăcuta datorie, a mulțum tuturor părinților, cari au binevoit a colecta daruri în bani pentru acașta societate. Toțasa mulțumește tuturor acelor cari și-au dat obolul pentru scopul frumos și umanitar pentru care *Crucea Roșie* se oboșește.

Bunul Dzeu să le răsplătească.

Până acum au sosit dela: Comuna bisericească
Miniș Lei 100.

Comuna bisericească Cielr Lei 30

" " Slatina de Mureș Lei 20

Total Lei 150.

INFORMAȚIUNI.

Sfințire de biserică. Duminică în 11 Decembrie a. c. P. S. Sa Episcopul nostru va sfinți biserica renovată din Socodor.

Cu acest prilej va vizita parohiile noastre din comunele Pil și Vârșand.

Un imn al păcii. Fiecare țară are cântece prin care se preamărește neamul, domniitorul sau patria. O astfel de cântare se numește „imn“. La noi, de pildă, fiecare ați auzit imnul regal „Trăiască regele“. Acum în Franța s'a ridicat vorba să se alcătuiască un imn internațional al păcii, adică un imn al tuturor neamurilor de pe fața pământului. Pentru alcătuirea lui vor fi chemați și puși la încercare cei mai de seamă compozitori și după ce se va dovedi care cântec va fi mai bun, acesta va fi luat apoi și va fi propus ca să se cânte la toate sărbătorile și în toate bisericile din întreaga lume.

Cărți noul și folositoare. D. avocat Popescu Tudor, profesor la Seminarul Central din București, a tipărit cartea intitulată:

✓ *Cea mai mare primejdie națională actuală a României Concordatul cu Popa.*

Studiu de drept constituțional cu următorul cuprins:

Istoricul concordatului la noi în țară.

Proiectul legii regimului general al cultelor.

Proiectul concordatului.

Explicarea fiecărui articol.

Concluzii.

Cartea are 84 pagini și costă 50 lei. Este plină de interes pentru tot românul, nu numai pentru a fi complet edificat asupra primejdiei „Concordatul“.

* Primejdie națională. Naționaliștii austriei cer votarea unei legi de oprire a căsătoriilor dintre Germani și Jidani. Au observat pericolul acestor căsătorii mai ales între înalți funcționari ai Statului și Jidance, sau ofițeri și Jidance. În țara noastră încă s'a lăsat această primejdie. Mulți, ofițeri mai ales, se căsătoresc cu fete străine. Căci e o primejdie pentru Patrie și o ofensă fetelor de Român, cari nu au altă vină decât aceea că sunt sărace în țara lor. Ar trebui și aici o lege care să oprească această greșală.

✓ Un animal ciudat. În Serbia s'a prins un ciudat animal patruped, jumătate câine jumătate pisică. El latră ca un câine și când e atins urlă îngrozitor.

Periculos și nervos, el nu mănâncă decât pui și păsări crude. Se culcă în pământ unde își sapă o gaură cu mare repeziciune.

Nici un zoologist n'a putut identifica acest animal apocaliptic.

Scumpirea vieții. Dela începutul războiului viața s'a scumpit an de an tot mai mult. După socotelile, pe cari le-au făcut acum unii învățați, prețurile au ajuns să fie mai scumpe decât în 1916 la hrană de 52 de ori, la îmbrăcăminte de 70 de ori, iar la alte lucruri trebuincioase omului de 36 de ori. Peste tot viața e mai scumpă decât în 1916 de aproape 53 de ori.

Studentii teologi români în străinătate. Arhiepiscopia ortodoxă a Bucureștilor are 22 studenți teologi trimiși pentru studii teologice în străinătate. Zece studenți audiază la facultatea catolică din Strassburg.

Și-a redândit vederea. La Bratislava un automobil a răsturnat o femeie oarbă, care mergea lângă trotuar. Șoferul a oprit automobilul și spre marea lui mirare femeia, care s'a ridicat dela pământ, a început să scoată țipete de bucurie alergând la el să-l cuprindă. Cazul s'a făcut imediat clar: Femeia a fost 11 ani oarbă. La căderea ei sub roțile automobilului a suferit o zguduire de nervi, care i-a întors vederea. Cazul este cercetat la facultatea de medicină din Bratislava.

O româncă judecător în America. D-șoara Maria Lupșa din Xoungstown, O., a avut onoarea să ocupe scaunul de judecător, înlocuind pe judecătorul Thomas H. Jenkins. În fața frumoasei judecătoare s'a prezentat un tânăr inculpat, acuzat că a condus mașina mai repede de cât permite legea. „Poți să-i dai o sută dolari amendă și cinci zile temniță“. — șopti judecătorul Jenkins. D-șoara Lupșa a stat pe gânduri. I s'a părut pedeapsa prea mare. Tânărul a scăpat cu „douăzeci și cinci dolari și o zi temniță“. D-șoara Lupșa a luat bacalaureatul dela East High School. În acest an a intrat la universitatea din Athens, Ohio.

Decembrie întâi. Aceasta memorabilă zi pentru sufletul românesc am sărbătorit-o cu însuflețirea unui popor plin de nădejdi și încredere în progresul patriei sale. Pe toate edificiile au faliat drapelele naționale, iar la oarele 10 toate căpeteniile autorităților: bisericești, politice, militare școlare și administrative s'au întrunit la sf. biserică, pentru a aduce mulțumiri lui Dumnezeu pentru toate bunătățile de cari ne-a învrednicit.

Sf. Slujbă a fost pontificată de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, asistat de un sobor de preoți. După rugăciunea de ingenunchiare P. S. Sa a rostit cu mult elan de însuflețire cuvântarea ce-o publicăm la începutul revistei noastre, care a făcut asupra publicului numeros o impresie profundă.

La oarele 11, profesorul american Upson Clark a ținut în sala palatului cultural o conferință despre: Viața politică în Statele Unite americane. Acest profesor cunoscut la noi atât prin sentimentele filo-române cât și prin priceperea și sârguința pusă în cunoașterea problemelor politice și istorico geografice ale poporului nostru, venit să împărtășească intelectualității arădane câteva aspecte din viața publică și intelectuală din Statele-Unite.

Admirabila poziție geografică a Statelor-Unite a dat posibilitate poporului american să-și îndrepte atenția aproape exclusiv spre politica internă a cărei analiză conferențiarul a schițat-o cu exemple plastice din întreg domeniul vieții publice: poliția orașelor, magistratura alcătuirea guvernului federal.

Cu toată această viață pașnică Statele-Unite au avut în timpul celor 150 ani de existență, 17 ani ocupați de diferite războaie, fără însă a se resimți de pe urma lor.

Oprindu-se pe larg asupra doctrinelor după care se conduc cele două partide politice democrat și republican, prof. Clark a scos în evidență atât felul cum s'a adoptat interpretarea constituției noilor împrejurări, cât și partea nefastă ce o au în compoziția corpurilor legiuitoare interesele bancare.

Țară burgheză prin excelență, Statele-Unite sunt însă departe de primejdia comunismului, însuși socialismul neavând adepți decât în câteva centre mari.

Expusă în tr'o românească perfectă și cu exemple edificatoare, conferința a fost îndelung aplaudată de auditor.

Prefectura județului a dat un banchet în onoarea profesorului Clark.

După masă la oarele 5 societatea „Astra”, a aranjat un festival în amintirea acestei zile.

A cântat câteva piese bine predate corul „Armonia” sub conducerea profesorului Lipovan.

Profesorul universitar Dragomir a ținut o conferință instructivă și bogată în descoperiri istorice despre fostul prefect al Zarandului Ioan Buteanu.

Ne-a arătat cum acest tribun credincios eroului Avram Iancu a fost ucis în mod mișelește de maiorul ungar Hatvani, când se retrăgea bătut de către moșii lui Iancu, spre Gurahonț. Conferențiarul stăpân pe o limbă ușoară și plastică, a fost răsplătit cu furtune de aplauze

Ziarul „Patria” cu ziua de 14 Nov. a. c. a început să apară din nou, după-ce își sistase apariția de câteva luni. Ziarul apare acum în 8 pagini, având ca director pe cunoscutul și bine apreciatul ziarist dl Ioan Clopoșel. Fie care Număr conține pe lângă ar-

ticole politice și știri culturale, artistice, apoi literatură, economie și știrile zilei. Red. și Adm. Str. Regina Maria No. 11 Cluj. Abonamentul anual pentru profesunți libere 800 lei; autorități și instituțiuni 1600 lei, ear pentru funcționari 700 lei

LA EXPOZIȚIA DE INDUSTRIE DIN ARAD ÎN 1903, AȚOBȚINUT
DECORAȚIE CU DIPLOMĂ DE ONOARE.

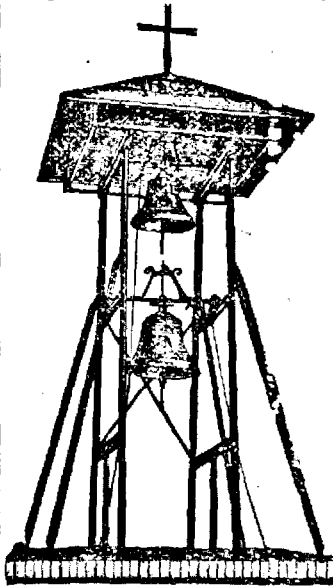
TURNĂTORIE DE CLOPOTE
IOSIF BISZAK

GHIOROC (Jud. Arad)

SE TOARNĂ ÎN DIFERITE FORME ȘI MARIMI
CU ÎNSCRIȚII SPECIALE PE CORP LUCRATE
DIN MATERIE PRIMĂ ȘI CU PREȚURILE CELE
MAI MODERATE.

DORITORII SE POT ADRESA
ÎN SCRIS PENTRU RELAȚII.
CATALOG LA CERERE GRATIS.

UZINELE METALURGICE TIMIȘOARA S. P. A.
STRADA ANDREI MUREȘANU No. 8

Clopote din metal curat. Armonie și acord perfect. Instalat cu cele mai moderne mașini. Prețurile absolut convenabile.

TELEFON No. 23-42.

Redactor responsabil: SIMION STANA

Censurat: Prefectura Județului.